

Til § 8.

Statsrevisorernes gennemgang af statsregnskabet, herunder deres bevillingskontrol, er hjemlet i grundlovens § 47. Bestemmelserne i dette lovforslags § 8, stk. 1, har som forudsætning, at statsrevisorerne i almindelighed vil bygge på statens hovedrevision, også inden for bevillingskontrollen, jfr. § 17, stk. 1. Det forudsættes dog, at statsrevisorerne selvstændigt vil foretage undersøgelser af spørgsmål, der vedrører de af ministrene til folketinget og dets udvalg givne oplysninger, og at statsrevisorerne og generaldirektøren i fornødt omfang vil bistå hinanden. I lovforslaget opretholdes bestemmelsen i den gældende lovs § 22 om, at generaldirektøren skal foretage undersøgelser og afgive beretning vedrørende forhold, som statsrevisorerne ønsker belyst.

Da statsregnskabsrådet, jfr. den gældende lovs §§ 25 og 26, i de senere år i hovedsagen alene har behandlet revisionsspørgsmål, og det ikke anses for hensigtsmæssigt at opretholde et særligt organ til dette brug, har man i stedet optaget en bestemmelse om, at både statsrevisorerne og generaldirektøren kan anmode om afholdelse af fælles møder.

Det er fundet hensigtsmæssigt at fastslå, at generaldirektøren efter statsrevisorernes anmodning kan deltage i samråd om revisionsspørgsmål mellem folketingsudvalg og statsrevisorerne, idet det herved er forudsat, at folketingets udvalg kan ønske at søge bistand hos statens hovedrevision.

Det er endvidere i stk. 2 foreslået, at generaldirektøren bistår ministrene ved tilrettelæggelsen af regnskabs- og kontrolforanstaltninger, medens det i den gældende lovs § 18, stk. 5 er bestemt, at hovedrevisor står til fagministerens rådighed med hensyn til den regnskabsmæssige kontrol. Det er endelig fastslået, at generaldirektøren inden for sit embedsområde har direkte referat til den minister, som den pågældende sag vedrører.

Til § 9.

En institutions regnskabssystem virker indadtil som et redskab for ledelsens styring og kontrol. Der må i regnskabssystemet være indbygget rimelige interne kontrolforanstaltninger, der sikrer, at regnskabstallene er rigtige, og at de regnskabsmæssige beholdninger er til stede. Det henhører under ministeren at drage omsorg for, at der i ministeriets departement og institutioner er etableret en rimelig intern kontrol i økonomiforvaltningen.

Som led i regnskabssystemets interne funktioner kan en institution have behov for at indrette særlige organer for intern kontrol og revision. Specielt gælder dette institutioner med komplicerede ind- og

udbetalingsfunktioner eller med en stærkt decentraliseret administration.

Sådanne interne kontrolorganers opgave kan efter forholdene i det enkelte tilfælde spænde fra rutinemæssige tal- og bogholderimæssige kontrolopgaver til informations- og analysevirksomhed for ledelsen. Inden for erhvervslivet går udviklingen i retning af i stigende grad også at benytte intern kontrol og revision som led i den overordnede styring og kontrol af virksomheden. Det samme træk genfindes inden for en række udenlandske statslige revisionsordninger.

Herhjemme findes der kun inden for forholdsvis få områder af den statslige forvaltning særlige interne kontrol- og revisionsorganer. Efter statsregnskabslovens § 14 kan der i centralstyrelser oprettes revisionsorganer med det formål at revidere underordnede institutioners regnskaber, men sådanne § 14-revisioner findes stort set kun i statsbanerne, post- og telegrafvæsenet og direktoratet for toldvæsenet. Desuden er der enkelte andre steder, f. eks. i kildeskattedirektoratet, etableret en intern revision som led i institutionens forvaltning af dens egne regnskabsforretninger.

Der vil være grund til at søge udviklingen med etablering af interne revisioner fortsat, men det er på den anden side næppe heldigt at forcere en udvikling frem mod institutionernes ønske. Der er derfor i forslaget ikke indsat bestemmelser, der pålægger oprettelse af sådanne interne revisioner.

Det må være klart, at den enkelte minister som den øverste ansvarlige for sin administration må have fri adgang til at tilrettelægge og gennemføre de administrative kontrolforanstaltninger, som han finder nødvendige og økonomisk forsvarlige for at tilvejebringe et betryggende system. Det må imidlertid også erkendes, at de etablerede administrative kontrolforanstaltninger ikke bør indebære en tilside-sættelse af lovens hovedprincip om at henlægge revisionen af statens regnskaber m. fl. til generaldirektøren for statens hovedrevision.

Forholdet mellem hovedrevisionen og interne kontrolorganer må i det hele bygge på, at hovedrevisionen har ansvaret for den samlede revision af statens regnskaber, men at den i vidt omfang må løse sine opgaver ved at vurdere omfanget og effektiviteten af institutionens egne kontrolforanstaltninger og tilrettelægge sin revision under hensyn hertil. Hvor der eksisterer særlige interne revisionsorganer, bør der så vidt muligt etableres et samarbejde mellem disse og hovedrevisionen for at skabe bedst mulige betingelser for at koordinere revisionsindsatsen og undgå dobbeltrevision.